

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. rugsėjo 27 d.*

„Prieglobsčio prašymai — Direktyva 2003/9/EB — Minimalios normos dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse — Reglamentas (EB) Nr. 343/2003 — Pareiga užtikrinti minimalias prieglobsčio prašytojo priėmimo sąlygas, kol trunka procedūra, pagal kurią atsakinga valstybė narė perima arba atsiima prašytoją — Valstybės narės, turinčios pareigą finansuoti minimalių sąlygų užtikrinimą, nustatymas“

Byloje C-179/11

dėl *Conseil d'État* (Prancūzija) 2011 m. balandžio 7 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. balandžio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Cimade,

Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

prieš

Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (pranešėjas) ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. kovo 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Cimade*, atstovaujamos savo prezidento P. Peugeot ir advokato P. Spinosi,
- *Groupe d'information et de soutien des immigrés* (GISTI), atstovaujamos P. Peugeot ir advokato C. Pouly,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J.-S. Pilczer bei B. Beaupère-Manokha,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlácil,

* Proceso kalba: prancūzų.

- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Michelogiannaki ir L. Kotroni,
  - Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* C. Gerardis,
  - Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Szpunar,
  - Šveicarijos vyriausybės, atstovaujamos J. de Watteville,
  - Europos Komisijos, atstovaujamos M. Condou-Durande,
- susipažinęs su 2012 m. gegužės 15 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo (OL L 31, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 101), konkrečiai kalbant, su jos taikymo srities, išaiškinimu.
- 2 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas nagrinėjant bylą *Cimade ir Groupe d'information et de soutien des immigrés* (GISTI) prieš *ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration* (Vidaus reikalų, užjūrio teritorijų, savivaldos ir imigracijos ministras) dėl 2009 m. lapkričio 3 d. kelių ministrų aplinkraščio dėl laikinosios laukimo pašalpos (toliau – 2009 m. lapkričio 3 d. aplinkraštis) teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Europos Sąjungos teisė

Direktyva 2003/9

- 3 Direktyvos 2003/9 5, 7 ir 8 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(5) Ši direktyva gerbia pagrindines teises ir prižiūri nustatytų principų laikymąsi, ypač Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) pripažintų principų. Šia direktyva visų pirma siekiama užtikrinti visišką pagarbą žmogaus orumui bei skatinti minėtos Chartijos 1 ir 18 straipsnių taikymą.

<...>

(7) Turėtų būti nustatyti būtini prieglobsčio prašytojų priėmimo minimalios normos, kurių paprastai pakaktų, kad būtų garantuotas jų orumo nežeminantis gyvenimo lygis bei visose valstybėse narėse tolygios gyvenimo sąlygos.

(8) Prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygų suderinimas turėtų apriboti antrinę prieglobsčio prašytojų migraciją, kuriai daro įtaką priėmimo sąlygų įvairovė.“

- 4 Minėtos direktyvos 1 straipsnyje nustatyta, kad jos „tikslas yra nustatyti minimalias prieglobsčio prašytojų priėmimo normas valstybėse narėse“.

5 Tos pačios direktyvos 2 straipsnyje „Sąvokos“ įtvirtinta:

„Šioje direktyvoje:

<...>

„b) „prašymas dėl prieglobsčio“ – trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės paduotas prašymas, kurį galima suprasti kaip prašymą, kad valstybė narė suteiktų tarptautinę apsaugą pagal [1951 m. liepos 28 d.] Ženevos konvenciją [dėl pabėgėlių statuso (toliau – Ženevos konvencija)]. Kiekvienas tarptautinės apsaugos prašymas yra laikomas prašymu dėl prieglobsčio, nebent trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės aiškiai prašytų kitokio pobūdžio apsaugos, dėl kurios galima kreiptis atskirai;

c) „prašytojas arba prieglobsčio prašytojas“ – prašymą dėl prieglobsčio padavęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nepriimtas galutinis sprendimas;

<...>

i) „priėmimo sąlygos“ – visas komplektas priemonių, kurias valstybė narė pagal šią direktyvą suteikia prieglobsčio prašytojams;

j) „materialinės priėmimo sąlygos“ – priėmimo sąlygos, į kurias įeina būsto, maisto bei aprangos suteikimas natūra arba finansinių išmokų forma arba talonais ir dienpinigiais;

<...>“

6 Direktyvos 2003/9 3 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje numatyta:

„Ši direktyva taikoma visiems trečiųjų šalių piliečiams ir asmenims be pilietybės, pateikusiems prašymą dėl prieglobsčio prie valstybės narės sienos arba jos teritorijoje, tol, kol jiems leidžiama likti teritorijoje kaip prieglobsčio prašytojams, taip pat jų šeimos nariams, jei pagal nacionalinės teisės aktus jie įtraukiami į tokį prašymą dėl prieglobsčio.“

7 Direktyvos 2003/9 13 straipsnio „Bendrosios materialinių priėmimo sąlygų ir sveikatos priežiūros taisyklės“ 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad prieglobsčio prašytojai, padavę prašymą dėl prieglobsčio, turėtų galimybę naudotis materialinėmis priėmimo sąlygomis.“

8 Tos pačios direktyvos 16 straipsnis „Priėmimo sąlygų apribojimas arba panaikinimas“ suformuluotas taip:

„1. Valstybės narės gali apriboti arba panaikinti priėmimo sąlygas šias atvejais:

a) kai prieglobsčio prašytojas:

— palieka kompetentingų institucijų jam paskirtą gyvenamąją vietą, jų neinformavęs arba be leidimo, jei tokio reikia, arba

— nevykdo reikalavimo prisistatyti arba nepaiso prašymų suteikti informacijos ar atvykti į apklausą, susijusią su prieglobsčio suteikimo procedūra, per racionaliai pagrįstos trukmės laikotarpį, kuris nustatytas nacionalinės teisės aktuose, arba

— jau yra pateikęs prašymą dėl prieglobsčio toje pačioje valstybėje narėje.

Kai prieglobsčio prašytojas surandamas arba jis pats savanoriškai prisistato kompetentingoms institucijoms, priimamas deramai pagrįstas sprendimas dėl kai kurių arba visų priėmimo sąlygų taikymo atnaujinimo, nelygu pasišalinimo priežastys;

b) kai prieglobsčio prašytojas nuslėpė finansinius išteklius, taip nepagrįstai pasinaudodamas materialinėmis priėmimo sąlygomis.

<...>

2. Valstybės narės gali atsisakyti suteikti atitinkamas sąlygas tais atvejais, kai prieglobsčio prašytojas neįstengia įrodyti, kad prieglobsčio prašymas buvo pateiktas nedelsiant, kai tik tai praktiškai buvo įmanoma, atvykus į tą valstybę narę.

<...>

5. Valstybės narės užtikrina, kad materialinės priėmimo sąlygos nebūtų panaikintos arba apribotos anksčiau nei priimtas neigiamas sprendimas.“

Reglamentas (EB) Nr. 343/2003

9 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 109), 1 straipsnyje įtvirtinta:

„Šis reglamentas nustato valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus.“

10 To paties reglamento 2 straipsnyje pateikiami sąvokų „prieglobsčio prašymas“ ir „prašytojas“ arba „prieglobsčio prašytojas“ apibrėžimai, kurių turinys iš esmės toks pats kaip ir pateikiamas Direktyvoje 2003/9. Be to, 2 straipsnyje apibrėžiami šie terminai:

„e) „prieglobsčio prašymo nagrinėjimas“ – bet koks kompetentingų institucijų pagal nacionalinės teisės aktus atliekamas prieglobsčio prašymo nagrinėjimas arba dėl jo priimti sprendimai ar nutarimai, išskyrus valstybės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal šį reglamentą, nustatymo procedūras;

<...>

j) „buvimo dokumentas“ – bet kuris valstybės narės valdžios institucijų išduotas leidimas, leidžiantis trečiosios šalies piliečiui būti jos teritorijoje, įskaitant dokumentus, įrodančius leidimą likti teritorijoje pagal susitarimus dėl laikinos apsaugos arba tol, kol pasikeis aplinkybės, neleidžiančios įvykdyti sprendimą dėl išsiuntimo, išskyrus vizas ir leidimus gyventi, išduotus laikotarpiu, reikalingu atsakingai valstybei narei pagal šį reglamentą nustatyti, arba nagrinėjant prieglobsčio prašymą ar prašymą išduoti leidimą gyventi;

<...>“

11 Reglamento Nr. 343/2003 II skyriuje „Bendrieji principai“ esančio 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės nagrinėja kiekvieno trečiosios šalies piliečio, bet kurios iš jų pasienyje ar jų teritorijose prašančio prieglobsčio, prašymą. Prašymą nagrinėja viena valstybė narė, būtent ta, kuri yra atsakinga pagal III skyriuje nustatytus kriterijus.“

12 Pagal minėto reglamento taip pat II skyriuje esantį 4 straipsnį:

„1. Pagal šį reglamentą atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra prasideda, kai tik valstybei narei pirmą kartą pateikiamas prieglobsčio prašymas.

2. Prieglobsčio prašymas laikomas pateiktu, kai į atitinkamos valstybės narės kompetentingas institucijas patenka prieglobsčio prašytojo pateiktas prašymo blankas arba valdžios institucijų parengtas pranešimas. Tais atvejais, kai prašymas pateikiamas ne raštu, laiko tarpas tarp ketinimo pareiškimo ir pranešimo parengimo turėtų būti kuo trumpesnis.

<...>

4. Tais atvejais, kai prieglobsčio prašymą valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia prašytojas, esantis kitos valstybės narės teritorijoje, atsakingą valstybę narę nustato valstybė narė, kurios teritorijoje tas prašytojas yra. Valstybė narė, kuri gavo tą prašymą, nedelsdama praneša apie jį pastarajai valstybei narei, o ji tada pagal šį reglamentą yra laikoma valstybe nare, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas.

Apie šį perdavimą ir datą, kada jis įvyko, prašytojui pranešama raštu.

5. Prieglobsčio prašytoją, kuris atsakingos valstybės narės nustatymo metu atsiėmė prieglobsčio prašymą, yra kitoje valstybėje narėje ir joje pateikia kitą prieglobsčio prašymą, laikydamasi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, atsiima valstybė narė, kuriai pirmiau minėtas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas, kad būtų baigtas už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymo procesas.

Šios pareigos nebelineka, jei prieglobsčio prašytojas tuo metu yra ne trumpiau kaip trims mėnesiams išvykęs iš valstybių narių teritorijų arba iš valstybės narės gavęs buvimo dokumentą.“

13 Reglamento Nr. 343/2003 V skyriuje numatytos išsamios taisyklės dėl prieglobsčio prašytojo perėmimo savo žinion ir jo atsiėmimo. Šio reglamento 16 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybė narė, pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, įpareigojama:

- a) 17–19 straipsniuose nustatytais sąlygomis perimti savo žinion prašytoją, prieglobsčio prašymą pateikusį kitoje valstybėje narėje;
- b) išnagrinėti prieglobsčio prašymą;
- c) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje;
- d) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir pateikusį prašymą kitoje valstybėje narėje;
- e) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį, kurio prašymą ji yra atmetusi ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje.

2. Jei valstybė narė prašytojui išduoda buvimo dokumentą, tai valstybei narei pereina šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos nebetaikomos, jei atitinkamas trečiosios šalies pilietis ne trumpiau kaip tris mėnesius yra išvykęs iš valstybės narės teritorijos, išskyrus atvejus, kai tas trečiosios šalies pilietis turi atsakingos valstybės narės išduotą galiojantį buvimo dokumentą.

4. Šio straipsnio 1 dalies d ir e punktuose nurodytos pareigos taip pat nebetaikomos, jei už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė, prašymą atsiėmus ar jį atmetus, yra patvirtinusi ir faktiškai įgyvendinusi nuostatas, kurių reikia, kad tas trečiosios šalies pilietis galėtų vykti į savo kilmės šalį arba kitą šalį, į kurią jis gali teisėtai keliauti.“

14 Minėto reglamento 17 straipsnyje įtvirtinta procedūra taikytina tuo atveju, kai kreipiamasi į kitą valstybę narę, kad ši perimtų prieglobsčio prašytoją savo žinion. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys suformuluotos taip:

„1. Jei valstybė narė, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, mano, kad už to prašymo nagrinėjimą yra atsakinga kita valstybė narė, ji gali kuo skubiau ir jokia būdu ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo to prašymo pateikimo, kaip nustatyta 4 straipsnio 2 dalyje, dienos kreiptis į tą kitą valstybę narę, kad ši perimtų prašytoją savo žinion.

Jei prašymas perimti prašytoją savo žinion per tris mėnesius nepateikiamas, atsakomybė už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą tenka valstybei, kurioje tas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas.

2. Prašančioji valstybė narė gali prašyti skubaus atsakymo, jei prieglobsčio prašymas buvo pateiktas po to, kai asmeniui buvo neleista atvykti arba pasilikti, kai jis buvo sulaikytas už neteisėtą buvimą arba kai jam buvo įteiktas arba įvykdytas sprendimas dėl išsiuntimo, ir (arba) kai prieglobsčio prašytojas yra sulaikytas.

Prašyme nurodoma, dėl kokių priežasčių reikalingas skubus atsakymas ir per kiek laiko tikimasi jo sulaukti. Šis laikotarpis yra ne trumpesnis kaip viena savaitė.“

15 Pagal to paties reglamento 18 straipsnį:

„1. Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir sprendimą dėl prašymo perimti prieglobsčio prašytoją savo žinion pateikia per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

<...>

6. Tais atvejais, kai prašančioji valstybė narė prašo skubaus atsakymo pagal 17 straipsnio 2 dalį, prašoma valstybė narė visai stengiasi laikytis prašomo termino.

Išimtiniais atvejais, kai galima įrodyti, kad prašymo perimti prašytoją savo žinion nagrinėjimas yra itin sudėtingas, prašoma valstybė narė gali duoti atsakymą praėjus prašomam terminui, bet visais atvejais per mėnesį. Esant tokiai situacijai, prašoma valstybė narė prašančiajai valstybei narei per anksčiau nustatytą laikotarpį turi pranešti apie savo sprendimą nukelti atsakymo pateikimo terminą vėlesniam negu buvo prašyta laikui.

7. Tai, kad sprendimas nepriimamas per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą dviejų mėnesių laikotarpį ir per šio straipsnio 6 dalyje minėtą vieno mėnesio laikotarpį, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion, taip pat ir pasirūpinti atitinkamais susitarimais dėl atvykimo.“

- 16 Reglamento Nr. 343/2003 19 straipsnis, kuriame numatyti prieglobsčio prašytojo perdavimo vykdymo terminai, suformuluotas taip:

„1. Jei prašoma valstybė narė sutinka, kad ji turėtų perimti prašytoją savo žinion, ta valstybė narė, kurioje yra pateiktas prieglobsčio prašymas, praneša prašytojui apie sprendimą nenagrinėti prašymo ir pareigą perduoti prašytoją atsakingai valstybei narei.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtame sprendime išdėstomi motyvai, kuriais jis yra grindžiamas. Jame taip pat nurodomas perdavimo vykdymo terminas ir prireikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada prašytojas turėtų atvykti, jei jis į atsakingą valstybę narę keliauja savarankiškai. Šis sprendimas gali būti apskundžiamas ar peržiūrimas. Šio sprendimo apskundimas ar peržiūrėjimas nesustabdo perdavimo vykdymo, nebent tam tikrais atvejais teismai arba kompetentingos institucijos nusprendžia kitaip, jei tai daryti leidžia nacionaliniai teisės aktai.

3. Prašytojas iš valstybės narės, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, atsakingai valstybei narei perduodamas pagal pirmosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo perimti prašytoją savo žinion gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas.

<...>

4. Tais atvejais, kai perdavimas per šešis mėnesius neįvyksta, atsakomybė tenka valstybei narei, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl prieglobsčio prašytojo įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei prieglobsčio prašytojas slapstosi.

<...>“

- 17 Prieglobsčio prašytojo atsiėmimo sąlygos įtvirtintos minėto reglamento 20 straipsnyje, kuriame nustatyta prašyme atsiimti prašytoją pateiktina informacija, atsakymo į jį pateikimo sąlygos, atsakymo terminas ir sąlygos, kuriomis vykdytinas prašytojo perdavimas.

Direktyva 2005/85/EB

- 18 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyvos 2005/85/EB, nustatančios būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse (OL L 326, p. 13), 29 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„(29) Ši direktyva nenagrinėja tvarkos, kurią reglamentuoja <...> Reglamentas (EB) Nr. 343/2003 <...>.“

- 19 Šios direktyvos 2 straipsnyje pateikiami sąvokų „prieglobsčio prašymas“ ir „prašytojas“ arba „prieglobsčio prašytojas“ apibrėžimai, kurių turinys iš esmės sutampa su Direktyvoje 2003/9 ir Reglamente Nr. 343/2003 pateiktų atitinkamų sąvokų apibrėžimų turiniu. Be to, šiame 2 straipsnyje k punkte apibrėžiami šie terminai:

„pasilikimas valstybėje narėje“ – pasilikimas valstybės narės teritorijoje, įskaitant pasienį ar tranzitines zonas, kur buvo pateiktas arba yra nagrinėjamas prieglobsčio prašymas.“

- 20 Direktyvos 2005/85 II skyriuje „Pagrindiniai principai ir garantijos“ 7 straipsnio „Teisė pasilikti valstybėje narėje prašymo nagrinėjimo metu“ 1 dalyje įtvirtinta:

„Tik taikant šią tvarką prašytojams leidžiama pasilikti valstybėje narėje iki tol, kol sprendžiančioji institucija priima sprendimą pagal pirmosios instancijos procedūras, nustatytas III skyriuje. Ši teisė pasilikti nesuteikia teisės į leidimą gyventi valstybėje narėje.“

- 21 Tos pačios direktyvos 35 straipsnyje numatyta:

„1. Pagal II skyriaus pagrindinius principus ir garantijas valstybės narės gali numatyti procedūras, siekdamos priimti sprendimus valstybių narių pasienyje arba tranzito zonose dėl tose vietose pateiktų prašymų.

2. Tačiau, kai nėra 1 dalyje nurodytų procedūrų, valstybės narės, taikydamos šio straipsnio nuostatas ir pagal įstatymus bei kitus teisės aktus, galiojančius nuo 2005 m. gruodžio 1 d., gali laikytis procedūrų, nukrypstančių nuo II skyriuje aprašytų pagrindinių principų ir garantijų, siekdamos pasienyje arba tranzito zonose priimti sprendimą, ar prieglobsčio prašytojas, kuris atvyko ir pateikė prieglobsčio prašymą toje vietoje, gali įvažiuoti į jų teritoriją.

3. 2 dalyje nurodytos procedūros visų pirma užtikrina, kad atitinkami asmenys:

- a) galėtų pasilikti valstybės narės pasienyje arba tranzito zonose, nepažeidžiant 7 straipsnio;

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 1560/2003

- 22 2003 m. rugsėjo 2 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1560/2003, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, taikymo taisykles (OL L 222, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 200), 8 straipsnyje „Bendradarbiavimas, susijęs su perdavimu“ nustatyta:

„1. Atsakinga valstybė narė įpareigota kiek įmanoma greičiau ir be kliūčių sudaryti sąlygas prieglobsčio prašytojo perdavimui. Atsižvelgiant į perduodančios valstybės narės geografines sąlygas ir turimas transporto rūšis, atsakinga valstybė narė nustato vietą savo teritorijoje, į kurią atvyks prieglobsčio prašytojas arba bus perduotas kompetentingiems organams. Draudžiama reikalauti, kad prieglobsčio prašytoją lydintys asmenys lydėtų jį toliau nei iki naudojamų tarptautinių susisiekimo priemonių atvykimo vietos, arba, kad perdavimą organizuojanti valstybė narė padengtų kelionės išlaidas, viršijančias atvykimą iki minėtos vietos.

2. Perdavimą organizuojanti valstybė narė parūpina transportą prieglobsčio prašytojui ir jo palydai, ir, pasitarusi su atsakinga valstybe nare, nustato atvykimo laiką, ir jei reikia, prieglobsčio prašytojo perdavimo kompetentingiems organams detales. Atsakinga valstybė narė gali reikalauti būti įspėta prieš tris darbo dienas.“

Sprendimas Nr. 573/2007/EB

- 23 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 573/2007/EB dėl Europos pabėgėlių fondo 2008–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo ir panaikinančio Tarybos sprendimą 2004/904/EB (OL L 144, p. 1) 13 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Šis sprendimas skirtas tapti nuoseklios sistemos, kurią taip pat sudaro 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 574/2007/EB dėl Išorės sienų fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo, 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 575/2007/EB dėl Europos grąžinimo fondo 2008–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo ir ... Tarybos sprendimas 2007/.../EB dėl Europos fondo trečiųjų šalių piliečių integracijai 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo, bei kuria siekiama spręsti teisingo valstybių narių pareigų pasiskirstymo klausimą, pasidalijant finansine našta, atsirandančia diegiant integruotą Europos Sąjungos išorės sienų valdymą ir įgyvendinant bendras prieglobsčio ir imigracijos politikos kryptis, parengtas pagal [EB] Sutarties 3 dalies IV antraštinę dalį, dalimi.“

- 24 Sprendimo Nr. 573/2007 2 straipsnyje „Bendrasis fondo tikslas“ numatyta:

„1. Bendrasis fondo tikslas – remti ir skatinti valstybių narių pastangas priimant pabėgėlius ir perkeltuosius asmenis bei atsakant už jų priėmimo padarinius, atsižvelgiant į šioje srityje priimtus Bendrijos teisės aktus, bendrai finansuojant šiame sprendime numatytus veiksmus.

2. Fondas prisideda prie techninės pagalbos finansavimo valstybių narių ar Komisijos iniciatyva.“

- 25 Minėto sprendimo 3 straipsnio „Finansavimo reikalavimus atitinkantys veiksmai valstybėse narėse“ 1 dalyje įtvirtinta:

„Fondas remia valstybėse narėse vykdomus veiksmus, susijusius su viena ar daugiau šių sričių:

- a) priėmimo sąlygomis ir prieglobsčio procedūromis;

<...>“

Prancūzijos teisė

Užsieniečių atvykimo ir apsigyvenimo bei prieglobsčio teisės kodeksas

- 26 Pagal Užsieniečių atvykimo ir apsigyvenimo bei prieglobsčio teisės kodekso (*Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile*, toliau – *Ceseda*) L.723-1 straipsnį:

„*Office français de protection des réfugiés et apatrides* (Prancūzijos pabėgėlių ir asmenų be pilietybės apsaugos tarnyba, toliau – OFPRA) priima sprendimus dėl jai pateiktų prieglobsčio prašymų. Ji neturi kompetencijos nagrinėti prašymo, pateikto asmens, kurio prašymas leisti pasilikti Prancūzijos teritorijoje buvo atmestas remiantis L.741-4 straipsniu.

<...>“

27 Minėto kodekso L.741-4 straipsnyje nustatyta:

„Nepažeidžiant [Ženevos konvencijos] 33 straipsnio nuostatų, gali būti atsisakyta priimti į Prancūziją prieglobsčio prašantį užsienietį, tik jeigu:

- 1) už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal [Reglamento Nr. 343/2003] nuostatas arba pagal tapačius šiame reglamente numatytiems įsipareigojimus kitoms valstybėms atsakinga kita valstybė;

<...>“

28 *Ceseda* L.742-1 straipsnyje įtvirtinta:

„Jeigu prieglobsčio prašančiam užsieniečiui leidžiama gyventi Prancūzijoje pagal šios antraštinės dalies I skyriaus nuostatas, jam turi būti išduotas laikinas teisę gyventi patvirtinantis dokumentas, suteikiantis teisę pateikti prieglobsčio prašymą OFPRA. Į OFPRA gali būti kreipiamasi tik kai prašytojas gauna šį dokumentą. Pateikusiam prieglobsčio prašymą asmeniui išduodamas naujas laikinas leidimas gyventi. Šio dokumento galiojimas atnaujinamas tol, kol OFPRA priims sprendimą, o jei šis sprendimas bus apskūstas *cour nationale du droit d’asile* (bylas dėl prieglobsčio teisės nagrinėjančiam nacionaliniam teismui) – tol, kol šis teismas priims sprendimą.“

Socialinės veiklos ir šeimos kodeksas

29 *Code de l’action sociale et des familles* (Socialinės veiklos ir šeimos kodeksas) L.348-1 straipsnyje numatyta, kad „užsieniečiai, turintys vieną iš [*Ceseda*] L.742-1 straipsnyje nurodytų teisę gyventi patvirtinančių dokumentų, pateikę prašymą dėl socialinės paramos, turi teisę būti apgyvendinti prieglobsčio prašytojams skirtuose priėmimo centruose“.

Darbo kodeksas

30 Darbo kodekso L.5423-8 straipsnyje nustatyta:

„Nepažeidžiant L.5423-9 straipsnio nuostatų, laikinoji laukimo pašalpa gali būti suteikta:

- 1) užsienio piliečiams, kurių leidimuose gyventi ir prašymų išduoti leidimus gyventi patvirtinimuose nurodoma, kad jie pateikė prieglobsčio prašymus Prancūzijoje, ir kurie pateikė prašymą suteikti pabėgėlio statusą, jeigu jie tenkina reikalavimus dėl amžiaus ir pragyvenimo šaltinių;

<...>“

31 Pagal minėto kodekso L.5423-9 straipsnį:

„Laikinoji laukimo pašalpa nesuteikiama:

- 1) prieglobsčio prašytojams, kurie, nors jų prašymai buvo galutinai atmesti, prašo OFPRA iš naujo išnagrinėti prieglobsčio prašymus, išskyrus humanitarinius atvejus, apie kuriuos OFPRA praneša teisės aktuose numatyta tvarka;

<...>“

32 L.5423-11 straipsnis suformuluotas taip:

„Mokėtina laikinoji laukimo pašalpa kas mėnesį mokama asmenims, dėl kurių prieglobsčio prašymo nebuvo priimtas galutinis sprendimas.“

Pašalpa nebemokama pasibaigus kitam mėnesiui po to mėnesio, kurį buvo pranešta apie galutinį sprendimą dėl šio prašymo.“

2009 m. lapkričio 3 d. aplinkraštis

33 2009 m. lapkričio 3 d. aplinkraščio, susijusio su laikinąją laukimo pašalpą gaunančiais asmenimis, I dalyje įtvirtinama:

„I. Prieglobsčio prašytojai

Pagal [Direktyvą 2003/9] laikinoji laukimo pašalpa yra pragyventi būtinos pajamos, mokamos prieglobsčio prašytojams, kol nagrinėjami jų prašymai, jeigu jie atitinka toliau nurodytas sąlygas:

I.1. Laikinosios laukimo pašalpos skyrimo sąlygos

Nepažeidžiant I.2 dalyje nurodytų teisės gauti laikinąją laukimo pašalpą išimčių ir sąlygos dėl pragyvenimo šaltinių, laikinoji laukimo pašalpa gali būti mokama užsieniečiui:

- kuriam yra suėję aštuoniolika metų,
- pateikusiam OFPRA prieglobsčio prašymą ir gavusiam jos raštą, patvirtinantį prašymo registraciją,
- dėl kurio prieglobsčio prašymo OFPRA arba *cour nationale du droit d’asile* dar nepriėmė galutinio sprendimo,
- turintį leidimą gyventi arba prašymo išduoti leidimą gyventi patvirtinimą, kuriame nurodyta, kad jis pateikė prieglobsčio prašymą Prancūzijoje; ši sąlyga netaikoma iš saugiomis kilmės šalimis laikomų valstybių <...> ir valstybių, dėl kurių taikomas Ženevos konvencijos 1 straipsnio c dalies 5 punktas, atvykusiems piliečiams, kuriems pakanka pateikti OFPRA raštus, patvirtinančius prašymų registraciją.

<...>

I.2. Teisės gauti laikinąją laukimo pašalpą išimtys

<...>

I.2.2.

Kitos išimtys <...>

<...>

Teisė gauti laikinąją laukimo pašalpą nesuteikiama prieglobsčio prašytojui, jeigu prašymas leisti pasilikti Prancūzijos teritorijoje buvo atmestas remiantis *Ceseda* L.741-4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių nuostatomis, būtent:

- 1) asmenims, už kurių prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal [Reglamento Nr. 343/2003], vadinamo „Dublinas II“, nuostatas atsakinga kita Europos valstybė;

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 34 2010 m. sausio 26 d. *Cimade* ir *GISTI* pateikė *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) skundą dėl 2009 m. lapkričio 3 d. aplinkraščio panaikinimo. Jos tvirtina, kad šis aplinkraštis prieštarauja Direktyvos 2003/9 tikslams, nes pagal jį teisė gauti laikinąją laukimo pašalpą nesuteikiama prieglobsčio prašytojams, jeigu pagal Reglamentą Nr. 343/2003 Prancūzijos Respublika kreipiasi į kitą valstybę narę, kurią laiko atsakinga už suinteresuotųjų asmenų prašymus, su prašymu priimti juos savo žinion arba atsiimti.
- 35 Manydama, kad norint atsakyti į šį skundo pagrindą reikalingas atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimas, *Conseil d'État* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar pagal <...> Direktyvą 2003/9 <...> garantuojama, kad joje numatytomis minimaliomis priėmimo sąlygomis galės pasinaudoti prieglobsčio prašytojai, dėl kurių valstybė narė, į kurią jie kreipėsi, vadovaudamasi [Reglamentu Nr. 343/2003], nusprendžia kreiptis į kitą valstybę narę, kuri, pirmosios valstybės narės nuomone, yra atsakinga už šio prašymo nagrinėjimą tol, kol trunka procedūra, pagal kurią ši kita valstybė narė perima arba atsiima prašytoją?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:
- a) Ar pirmajai valstybei narei priklausanti pareiga užtikrinti minimalias priėmimo sąlygas baigiasi tuo momentu, kai valstybė, į kurią buvo kreiptasi, priima sprendimą priimti prieglobsčio prašytoją, jį faktiškai perima arba atsiima, ar <...> kitu momentu?
- b) Tokiu atveju kuriai valstybei narei priklauso šiuo laikotarpiu finansuoti užtikrinamas minimalias priėmimo sąlygas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 36 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar valstybė narė, kuriai prie jos sienos arba jos teritorijoje pateikti prieglobsčio prašymai, privalo minimalias prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygas, nustatytas Direktyvoje 2003/09, suteikti ir tam prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal Reglamentą Nr. 343/2003 kreiptis į kitą valstybę narę, kad ši priimtų suinteresuotąjį asmenį savo žinion arba jį atsiimtų kaip valstybė narė, atsakinga už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą.
- 37 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad Direktyvos 2003/9 taikymo sritis apibrėžta jos 3 straipsnyje, pagal kurį ji taikoma visiems trečiųjų šalių piliečiams ir asmenims be pilietybės, pateikusiems prašymus dėl prieglobsčio prie valstybės narės sienos arba jos teritorijoje, kol jiems leidžiama likti teritorijoje kaip prieglobsčio prašytojams.
- 38 Tad pirmoji Direktyvos 2003/9 taikymo sąlyga yra tokia, kad prieglobsčio prašymas turi būti pateiktas prie valstybės narės sienos arba jos teritorijoje. Šiuo klausimu šios direktyvos 2 straipsnio b punkte nustatyta, kad „prašymas dėl prieglobsčio“ yra „trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės paduotas prašymas, kurį galima suprasti kaip prašymą, kad valstybė narė suteiktų tarptautinę apsaugą pagal Ženevos konvenciją“, ir „kiekvienas tarptautinės apsaugos prašymas yra laikomas prašymu dėl prieglobsčio, nebent trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės aiškiai prašytų kitokio pobūdžio apsaugos, dėl kurios galima kreiptis atskirai“. Reglamento Nr. 343/2003 2 straipsnio c punkte iš esmės pateikiama tokia pati prieglobsčio prašymo sąvoka.

- 39 Kalbant apie laikotarpį, kuriuo prašytojams turi būti suteikiamos materialinės priėmimo sąlygos, į kurias įeina būstas, maistas, apranga ir dienpinigiai, Direktyvos 2003/9 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jis prasideda, kai prieglobsčio prašytojai pateikia prieglobsčio prašymus.
- 40 Be to, iš Direktyvos 2003/9 2 ir 3 straipsnių matyti, kad pagal ją numatyta tik viena prieglobsčio prašytojų kategorija, prie kurios priskiriami visi prieglobsčio prašymus pateikę trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės. Šioje direktyvoje nėra nuostatų, iš kurių būtų galima suprasti, jog prieglobsčio prašymas turi būti laikomas pateiktu, tik jeigu jis pateiktas už šio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės institucijoms.
- 41 Toks aiškinimas paremtas ir Reglamento Nr. 343/2003 4 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra pagal tą patį reglamentą prasideda, kai valstybei narei pirmą kartą pateikiamas prieglobsčio prašymas. Ši nuostata neabejotinai reiškia, kad prieglobsčio prašymas pateikiamas iki atsakingos valstybės narės nustatymo procedūros pradžios.
- 42 Direktyvos 2003/9 nuostatos taip pat turi būti aiškinamos atsižvelgiant į jos bendrą struktūrą ir paskirtį, bei, kaip numatyta šios direktyvos 5 konstatuojamojoje dalyje, gerbiant pagrindines teises ir pripažintus principus, pirmiausia Chartijoje pripažintus principus. Pagal šią konstatuojamąją dalį direktyva visų pirma siekiama užtikrinti visišką pagarbą žmogaus orumui ir skatinti Chartijos 1 ir 18 straipsnių taikymą.
- 43 Tad šie reikalavimai privalomi ne vien prieglobsčio prašytojams, atsakingos valstybės narės teritorijoje laukiantiems šios valstybės sprendimo dėl jų prieglobsčio prašymų, bet ir prieglobsčio prašytojams, laukiantiems, kol bus nustatyta už jų prašymų nagrinėjimą atsakinga valstybė narė.
- 44 Šiuo klausimu negali būti pagrįstai teigiama, kad minimalios normos dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo netaikytinos prieglobsčio prašytojams, kuriems taikoma atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra, todėl kad ši procedūra yra greita. Iš tikrųjų iš Reglamento Nr. 343/2003 17 ir 18 straipsnių matyti, kad įprasta procedūra nuo prieglobsčio prašymo pateikimo iki prašomos valstybės narės sprendimo dėl prašymo perimti prieglobsčio prašytoją savo žinion priėmimo gali trukti penkis mėnesius. Prie šio laikotarpio prisideda laikas, per kurį prieglobsčio prašytojas perduodamas; perdavimo terminas, remiantis minėto reglamento 19 straipsniu, paprastai yra šeši mėnesiai nuo prašymo perimti prašytoją savo žinion gavimo.
- 45 Be to, Reglamente Nr. 343/2003 nustatyta procedūra tam tikrais atvejais gali baigtis tuo, kad prieglobsčio prašytojas nebus perduotas prašomai valstybei narei, o liks valstybėje narėje, kurioje pateikė savo prieglobsčio prašymą. Šio reglamento 17–20 straipsniuose nustatyti terminai taikytini tik esant situacijai, kai prašoma valstybė narė sutinka perimti savo žinion ar atsiimti arba neatsako į prašančios valstybės narės prašymą. Neigiamo prašomos valstybės narės atsakymo atveju nagrinėjamuose teisės aktuose numatyta tik savanoriška taikinimo procedūra. Esant tokioms situacijoms laikinas prieglobsčio prašytojo buvimas prašančios valstybės narės teritorijoje gali trukti labai ilgai. Tad minimalių normų dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo netaikymas tiems, kuriems taikoma atsakingos valstybės nustatymo procedūra, visiškai negali būti grindžiamas šios procedūros trukme.
- 46 Antra Direktyvos 2003/9 taikymo sąlyga yra tokia, kad prieglobsčio prašytojams turi būti leista likti atitinkamos valstybės narės teritorijoje kaip tokiems. Šiuo klausimu Prancūzijos vyriausybė negali pagrįstai teigti, jog, kadangi Direktyvos 2005/85 29 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nustatyta, kad prašymai, kuriems taikomas Reglamentas Nr. 343/2003, nepatenka į jos taikymo sritį, šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalimi prieglobsčio prašytojui suteikta teisė per nagrinėjimo procedūrą likti valstybėje narėje negali būti suteikiama tokiam prašytojui, jeigu jo atžvilgiu vykdoma šiame reglamente numatyta atsakingos valstybės nustatymo procedūra.

- 47 Iš tikrųjų pagal Direktyvos 2005/85 2 straipsnio k punktą „pasilikimas valstybėje narėje“ turi būti suprantamas ne tik kaip pasilikimas valstybės narės, kur prieglobsčio prašymas nagrinėjamas, bet ir valstybės narės, kur jis buvo pateiktas, teritorijoje, įskaitant pasienį ar tranzitines zonas.
- 48 Tad darytina išvada, kad prieglobsčio prašytojams leidžiama likti ne tik valstybės narės, kur prieglobsčio prašymas nagrinėjamas, bet ir valstybės narės, kur jis buvo pateiktas, teritorijoje, kaip reikalaujama Direktyvos 2003/9 3 straipsnio 1 dalyje.
- 49 Šio aiškinimo negali paneigti ir Direktyvos 2005/85 29 konstatuojamoji dalis, kurioje tik nurodoma, kad šioje direktyvoje nustatytos pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo valstybėse narėse procedūros skiriasi nuo Reglamente Nr. 343/2003 nustatytų už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrų.
- 50 Tad į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva 2003/9 turi būti aiškinama taip, kad valstybė narė, kuriai pateiktas prieglobsčio prašymas, Direktyvoje 2003/09 nustatytas minimalias prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygas privalo suteikti ir tam prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal Reglamentą Nr. 343/2003 kreiptis į kitą valstybę narę, kad ši perimtų tą prašytoją savo žinion arba jį atsiimtų kaip valstybė narė, atsakinga už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą.

Dėl antrojo klausimo

- 51 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, pirma, kuriuo momentu baigiasi valstybės narės, kuriai pateiktas prieglobsčio prašymas, pareiga suteikti prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal Reglamentą Nr. 343/2003 kreiptis į kitą valstybę narę su prašymu perimti šį prašytoją savo žinion arba jį atsiimti kaip už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė narė, Direktyvoje 2003/09 nustatytas minimalias priėmimo sąlygas, ir, antra, kuriai valstybei narei priklauso finansuoti šias užtikrinamas minimalias sąlygas.
- 52 Kalbant apie pareigos suteikti minimalias priėmimo sąlygas trukmę, visų pirma primintina, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 37–38 punktuose, Direktyvos 2003/9 taikymo asmenims sritis apima bet kurį prieglobsčio prašytoją, kai tik jis pirmą kartą valstybei narei pateikė prieglobsčio prašymą.
- 53 Antra, pažymėtina, kad pagal Direktyvos 2003/9 2 straipsnio c punktą ir Reglamento Nr. 343/2003 2 straipsnio d punktą prašytojas arba prieglobsčio prašytojas yra prašymą dėl prieglobsčio padavęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nepriimtas galutinis sprendimas. Tad prašytojas išsaugo savo turimą prieglobsčio prašytojo, kaip jis suprantamas pagal šią direktyvą, statusą, kol nėra galutinio sprendimo.
- 54 Trečia, iš Reglamento Nr. 343/2003 17–19 straipsnių matyti, kad valstybės narės, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, prašymo, kad kita valstybė narė šį prašytoją perimtų savo žinion, pateikimu prieglobsčio prašymo nagrinėjimas prašančioje valstybėje neužbaigiamas. Iš tikrųjų net tuo atveju, kai prašoma valstybė narė sutinka perimti savo žinion, jeigu neperduodama per šešių mėnesių terminą, pagal šio 19 straipsnio 4 dalį atsakomybė už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą priklauso valstybei narei, kuriai šis prašymas buvo pateiktas. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 45 punkte, neigiamo prašomos valstybės narės atsakymo atveju nagrinėjamuose teisės aktuose numatyta tik savanoriškai vykdoma taikinimo procedūra, o tokiu atveju, tikėtina, prieglobsčio prašytojas liktų prašančios valstybės narės teritorijoje.
- 55 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nei valstybės narės sprendimas prašyti kitos valstybės narės, kad ji prisiimtų atsakomybę išnagrinėti prieglobsčio prašymą ir perimtų prieglobsčio prašytoją savo žinion, nei prašomos valstybės narės sutikimas patenkinti šį prašymą nėra galutinis sprendimas, kaip jis

suprantamas pagal Direktyvą 2003/9. Vadinas, prašančios valstybės narės atliekamas prieglobsčio prašymo nagrinėjimas ir su tuo susijusi jos atsakomybė užtikrinti minimalias priėmimo sąlygas pasibaigia tik faktiškai perdavus prieglobsčio prašytoją.

- 56 Be to, atsižvelgiant į Direktyvos 2003/9 bendrą struktūrą ir paskirtį bei gerbiant pagrindines teises, pirmiausia reikalavimus, numatytus Chartijos 1 straipsnyje, pagal kurią žmogaus orumą reikia gerbti ir saugoti, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 42–45 punktuose, draudžiama iš pateikusio prieglobsčio prašytojo, net ir laikinai laikotarpiu tarp prieglobsčio prašymo pateikimo ir faktiško perdavimo atsakingai valstybei narei, atimti apsaugą pagal šioje direktyvoje nustatytas minimalias normas.
- 57 Tik Direktyvos 2003/9 16 straipsnyje išvardytais atvejais joje nustatytos priėmimo sąlygos gali būti apribotos arba panaikintos, kai prieglobsčio prašytojas nesilaiko atitinkamoje valstybėje narėje nustatytos priėmimo tvarkos.
- 58 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad valstybės narės, kuriai prie jos sienų arba jos teritorijoje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, pareiga suteikti prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal Reglamentą Nr. 343/2003 kreiptis į kitą valstybę narę, kad ši priimtų šį prašytoją savo žinion arba jį atsiimtų kaip valstybės narę, atsakinga už šio prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, Direktyvoje 2003/9 nustatytas minimalias sąlygas baigiasi tik prašančiajai valstybei narei faktiškai perdavus minėtą prašytoją.
- 59 Dėl to, kuriai valstybei narei priklauso finansuoti užtikrinamas minimalias priėmimo sąlygas, pažymėtina, kad finansavimo pareiga, susijusi su reikalavimais valstybei narei būtinai laikytis Sąjungos teisės, paprastai tenka šiuos reikalavimus užtikrinti įpareigotai valstybei narei, t. y. tokiai, kaip antai pagrindinės bylos atveju, valstybei narei, privalančiai užtikrinti Direktyvoje 2003/9 nustatytas minimalias priėmimo sąlygas, kaip nurodyta ankstesniame punkte, nebent Sąjungos teisės aktuose numatyta kitaip. Kadangi Direktyvoje 2003/9 ir Reglamente Nr. 343/2003 nėra šiuo klausimu priešingų nuostatų, reikia pripažinti, kad pareiga finansuoti šias minimalias sąlygas priklauso valstybei narei, kuriai tenka minėta pareiga užtikrinti minimalias priėmimo sąlygas.
- 60 Be to, pažymėtina, kad siekiant užtikrinti būtinybę valstybėms narėms vienodai padalyti atsakomybę dėl pareigos finansuoti bendros prieglobsčio ir migracijos politikos įgyvendinimą, kuri visų pirma gali atsirasti esant dideliems migracijos srautams, Sprendimu Nr. 573/2007 pagal „Solidarumo ir migracijos srautų valdymo“ bendrąją programą įsteigtame Europos pabėgėlių fonde numatyta, kad valstybėms narėms gali būti teikiama finansinė pagalba, be kita ko, susijusi su priėmimo sąlygomis ir prieglobsčio procedūromis.
- 61 Tad į antrąją klausimą reikia atsakyti taip: valstybės narės, kuriai pateiktas prieglobsčio prašymas, pareiga suteikti prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal Reglamentą Nr. 343/2003 kreiptis į kitą valstybę narę su prašymu perimti šį prašytoją savo žinion arba jį atsiimti kaip už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingą valstybės narę, Direktyvoje 2003/9 nustatytas minimalias sąlygas baigiasi prašančiajai valstybei narei faktiškai perdavus šį prašytoją, ir pastarajai valstybei narei, kuriai tenka minėta pareiga užtikrinti minimalias priėmimo sąlygas, priklauso ir pareiga jas finansuoti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 62 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyva 2003/9/EB, nustatanti minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, turi būti aiškinama taip, kad valstybė narė, kuriai pateiktas prieglobsčio prašymas, Direktyvoje 2003/09 nustatytas minimalias prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygas privalo suteikti ir tam prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 343/2003, nustatantį valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, kreiptis į kitą valstybę narę, kad ši perimtų šį prašytoją savo žinion arba jį atsiimtų kaip valstybė narė, atsakinga už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą.
2. Valstybės narės, kuriai pateiktas prieglobsčio prašymas, pareiga suteikti prieglobsčio prašytojui, dėl kurio ji nusprendžia pagal Reglamentą Nr. 343/2003 kreiptis į kitą valstybę narę su prašymu perimti šį prašytoją savo žinion arba jį atsiimti kaip už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė narė, Direktyvoje 2003/9 nustatytas minimalias sąlygas baigiasi prašančiajai valstybei narei faktiškai perdavus šį prašytoją, ir pastarajai valstybei narei, kuriai tenka minėta pareiga užtikrinti minimalias priėmimo sąlygas, priklauso ir pareiga jas finansuoti.

Parašai.